858/10

Den 30. december 2010 blev i sag nr. 77.866:

xxxxx xxxx
xxxx xxx xxx xx
xxxx xxxxxxxx

mod

Topdanmark Forsikring A/S
Borupvang 4
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har hjemforsikring i Topdanmark Forsikring A/S, klager ved sin advokat over selskabets erstatningsopgørelse i forbindelse med et anmeldt indbrudstyveri.

Det fremgår klagerens skadesanmeldelse, at der i tidsrummet mellem den 10/4 2009 om eftermiddagen og den 11/4 2009 tidlig morgen var indbrud i klagerens lejlighed. Af skadesanmeldelsen fremgår endvidere, at der bl.a. blev stjålet en kongehalskæde, et kongearmbånd og ca. 12.000-13.000 kr. i kontanter.

Ved brev af 7/8 2009 meddelte selskabet, at klageren ikke havde fremlagt den fornødne dokumentation, hvorfor der ikke kunne ydes forsikringsdækning for smykkerne, og erstatningen for kontanterne skønsmæssigt var fastsat til 2.500 kr.

Efter at have modtaget yderligere materiale fra klageren fastholdt selskabet sin afgørelse ved breve af 9/9 2009 og 14/10 2009.

Klagerens advokat anførte i brev af 25/11 2009 bl.a.:

> "Forsikringen blev tegnet med ikrafttræden 28. december 2007, og blev oprettet med forhøjet dækning af særligt indbo.
> …

Forhøjet dækning af særligt indbo blev aftalt, fordi min klient vidste, at han ud over sædvanligt elektronik af en vis værdi også havde to kostbare guldsmykker, som han netop havde fået tilvirket.

Guldsmykkerne - en halskæde og en armkæde - var tilvirket af B., dels under anvendelse af guld, min klient havde udtaget fra sit tidligere opløste ægteskab i forbindelse med, at hustruen til gengæld fortsatte deres lejemål, dels ved min klients kontante betaling til B. stor kr. 62.905,00.
…
Min klient har nærmere omkring det guld, han brugte til at bytte ind forklaret, at det i hans religion, at familien giver guldsmykker ved bryllup, og at han blandt andet fra sin egen familie sammen med sin ægtefælle i forbindelse med brylluppet fik et stort antal kostbare guldmønter.

Disse guldmønter og andet guld, som parterne havde fået, beholdt han efter aftale med sin tidligere ægtefælle, da de blev skilt, idet hun til gengæld fik lov at beholde lejligheden, som hun og hendes barn skulle bo i.

Såfremt det måtte skulle komme til en retssag, for at min klient kan få medhold, vil min klient kunne føre sin far som vidne, der vil forklare, at han har givet en del af guldet, hans tidligere hustru, der vil forklare, at de fik guld i rigelige mængder til brylluppet, og at min klient i forbindelse med skilsmissen fik alt dette guld samt herudover ekspedienten i B., der vil forklare, at han fik indbyttet guld og kontanter herudover således, at kvittering afgivet den 23. december 2006 - selv sagt - både er ægte og dækker over virkelige begivenheder.
…
Kontantbeløbet stort kr. 13.000,00, min klient havde hos sig, skulle bruges til at renovere køkken, og min klient oplyser, at hvis nogen måtte være interesseret, kan man bese hans ejerlejlighed og konstatere, at han efter pengene blev stjålet ikke har haft råd til at skifte gammelt køkken uagtet, at dette var hans plan.

Pengene var hævet kontant fra hans konto af flere gange og kontoudtog beror allerede nu i Topdanmark Forsikrings skadesafdeling.

Min klient har ikke haft mulighed for at hæve beløbet af en gang, men har hævet det efterhånden, som han havde råd, for at lægge pengene til side og dermed sikre, at de ikke blev brugt til almindelige fornødenheder."

I en erklæring underskrevet den 11/12 2009 af klagerens tidligere ægtefælle hedder det, at klageren i forbindelse med parrets separationen havde fået det guld, som parret havde modtaget som gaver ved indgåelsen af ægteskabet.

Selskabet har i brev af 10/3 2010 til nævnet redegjort for sagen således:

"Skadeinspektør C.L. besøgte klager den 8. juli 2009. Klager forklarede, at indbruddet var sket i påsken. Han var på natarbejde, og da han kom hjem næste morgen, bemærkede han, at der havde været indbrud i lejligheden. Han bemærkede ligeledes, at cylinderen i døren var fjernet. Hele lejligheden var gennemrodet. Han ringede derefter til politiet, som kom til stedet. Ifølge klager blev der ved indbruddet stjålet en kongekæde og et kongearmbånd begge i guld, samt ca. 13.000 kr. i kontanter.

Klager har oplyst, at de anmeldte smykker er købt i forretningen B.. Ifølge klager er smykkerne fremstillet af guld, som klager selv har leveret og medbragt fra Tyrkiet.

Som dokumentation for smykkerne har klager fremvist et bilag fra forretningen B.. Klagers advokat har indsendt en kopi af dette bilag til Ankenævnet benævnt som 'bilag … kvittering vedrørende guldsmykker'. Vi skal gøre opmærksom på, at der ikke er tale om en købskvittering, men alene en vurdering af smykkerne. Klager har bekræftet, at der alene er tale om en vurdering. Af vurderingen fremgår det, at kæden skulle være 166.000,00 kr. værd plus arbejdsløn på 62.905,00 kr. Vurderingen er underskrevet af en person ved navn R. fra forretningen B. Klager oplyste, at den indsendte vurdering var lavet 3 uger efter, at han købte smykkerne. Vurderingen er dateret den 23. december 2006, så ifølge dette skulle smykkerne således være købt i starten af december 2006.

Klager har ikke været i stand til at fremvise en købskvittering for de anmeldte smykker. Han har oplyst, at han fik en kvittering, da han købte smykkerne, men den er blevet væk. Klager mente, at forretningen måtte have en tilsvarende kvittering liggende. Han ville forsøge at skaffe denne.

Klager har oplyst, at arbejdslønnen blev betalt kontant af én gang. Forespurgt til dokumentation for denne betaling oplyste klager, at den foregik kontant. Der var tale om penge, der var sparet op gennem de sidste 2-3 år. Klager havde et hævekort, som kunne bruges i automater. Klager ønskede ikke pengene i banken, da han ville have noget liggende i hånden.

Klager oplyste, at han ikke havde fået et ægthedscertifikat fra forretningen B.

Forespurgt kendte klager ikke indehaveren af forretningen B. personligt, men kun som indehaver af nævnte forretning.

Klager oplyste, at guldet, som var brugt til at lave smykkerne, var købt i Tyrkiet. Han havde købt nogle tyrkiske guldmønter på 18-24 karat. Der var tale om gaver fra familie i forbindelse med bryllup. Han havde ikke selv købt guldet. Han boede i Danmark, da han fik guldet.

Klager mente ikke, at der blev betalt moms af guldet ved indrejse til Danmark. Han kunne ikke huske dette. Han forklarede nu, at guldet blev fragtet af to gange til Danmark. Den ene gang 15 mønter. Den anden gang 17 mønter.

Klager oplyste overfor skadeinspektøren, at han ikke havde nogen fotos af de stjålne smykker.

Skadeinspektøren har også været i kontakt med forretningen B. og talt med indehaver af forretningen R., der blev spurgt til kopi af kvitteringen på de omhandlende smykker. R. forklarede, at han ikke lavede kvitteringer, men kun førte en kassestrimmel for den pågældende dag. Han gav udtryk for, at det ville være meget vanskeligt at finde denne kassestrimmel frem. R. oplyste, at han kendte klager og dennes familie godt, da de fik lavet og købte en del guld i forretningen.

Omkring kontanterne har klager oplyst, at pengene var hævet af flere gange over 2-3 måneder før indbruddet. Han havde ingen dokumentation for pengene. Forespurgt skulle pengene bruges til renovering af køkken. I samme anledning havde han taget et lån i banken. Topdanmark har modtaget en kopi af pågældende gældsbrev. Klager oplyste, at pengene var

hævet kontant fra hans konto af flere gange. Af det indsendte kontoudtog ses der dog ikke at være hævet noget større beløb i dagene lige op til indbruddet.

Sådan har vi behandlet kravet for smykkerne
Vi må fastholde, at det påhviler klager som forsikringstager at dokumentere eller sandsynliggøre berettigelsen af sit krav, herunder størrelsen af kravet.

På baggrund af oplysningerne i sagen må vi fastholde, at klager ikke på tilstrækkelig vis har dokumenteret eller sandsynliggjort berettigelsen af sit krav for de anmeldte smykker. Vi har derfor afvist at betale erstatning for smykkerne ved brev til klager af den 7. august 2009.

Klager har ikke været i stand til at fremvise købskvittering for de meget dyre smykker. Han har ligeledes ikke været i stand til at dokumentere de penge, som han oplyser blev brugt til at købe guldet for, ligesom klager ikke har sandsynliggjort en lovlig oprindelse af guldet. Klager burde desuden være i besiddelse af dokumentation fra Skat på indbetalt moms ved indrejse med guldet til Danmark, da guldmønterne burde være tolddeklareret ved indførslen. Papirer fra toldvæsenet kunne have tjent som en del af dokumentationskravet.

Vi modtog efterfølgende en række fotos af nogle smykker fra klager, der ellers tidligere har oplyst, at han ikke havde fotos af de stjålne smykker. Fotos dokumenterer dog hverken smykket/guldets lovlige oprindelse eller værdien/ægtheden af smykket. Da vi derfor fortsat ikke fandt klagers krav for smykkerne tilstrækkelig sandsynliggjort, fastholdte vi vores afgørelse ved brev af den 9. september 2009.

Vi modtog herefter et uddrag af en kassestrimmel fra forretningen B. Af kassestrimlen kan man se en handel, der er foretaget samme dag den 23. december 2006, som klager har fået vurderet sine smykker. Beløbet lyder på 31.242,00 kr., som er betalt via dankort.

Det kan konstateres, at beløbet langt fra er identisk med det beløb, som klager har oplyst at have betalt for forarbejdningen. Hertil kommer, at klager har oplyst, at han betalte kontant i forretningen med penge, der var sparet op gennem 2-3 år. Klager oplyste, at dette var årsagen til, at hans bankkonto ikke viser handlen, da han ikke betalte med dankort. Den handel, som forretningen nu fremhæver som klagers, er derimod foregået med dankort. Endelig er handlen på kassestrimlen foretaget samme dag, som klager fik vurderet smykkerne. Ifølge klagers oplysninger skulle handlen derimod være foregået omkring 3 uger, før smykkerne blev vurderet, dvs. i starten af december 2006.

På baggrund af de store uoverensstemmelser, der er imellem klagers oplysninger og den fremsendte kassestrimmel fra forretningen B., mener vi ikke, at kassestrimlen kan tjene som tilstrækkelig sandsynliggørelse for klagers store krav for smykkerne. Vi mener ikke, at der kan næres tillid til, at kassestrimlen vedrører den handel, som det påhviler klager at dokumentere/sandsynliggøre. Ved brev af den 14. oktober 2009 fastholdte vi derfor på ny vores afgørelse. Samtidig bad vi klager om at indsende udskrift fra sin bank, hvoraf beløbet 31.242,00 kr. fremgår, hvis han mente, at der var tale om hans kassebon. Vi har aldrig modtaget denne udskrift fra klager.
…
Sådan har vi behandlet kravet for kontanter
Vi mener ikke, at hævningerne fra klagers konto i perioden fra den 4. februar 2009 til den 6. april 2009 sandsynliggør, at klager har haft et beløb af anmeldte størrelse liggende hjemme på tidspunktet for indbruddet.

På grund af den manglende dokumentation/sandsynliggørelse for det anmeldte krav for kontanter på 13.000,00 kr. har vi derfor valgt at fastsætte erstatningen efter et skøn til 2.500,00 kr."

Hertil har klagerens advokat i brev af 25/3 2010 til nævnet bl.a. anført:

"For så vidt angår halskæden bemærker jeg, at de som bilag fremsendte fotos udover enhver tvivl dokumenterer halskædens eksistens.

Det ses tydeligt på begge billeder, at der er tale om endog særdeles tyk halskæde, hvilket udmærket stemmer med min klients angivelse af, at denne skulle have en vægt på 582 g.

Det er rigtigt, at min klient tidligere har angivet, at han ikke mente at have billeder af halskæden, men som det ses, har min klient været igennem forskellige feriebilleder for der at finde enkelte billeder, hvor man kunne se, at han havde kæden på, selvom han ofte har båret den inde under sit tøj.

Det er således fortsat korrekt, at min klient ikke har taget billeder af selve kæden eller af sig selv med den på, med kæden som det fotografiske mål, men da kædens eksistens er slået fast, og da det i øvrigt følger af det anførte, at min klient er ejer af kæden, må spørgsmålet herefter alene være, hvorledes denne skal værdiansættes.

Værdien fremgår af sagens bilag …, og værdiansættelse her er der ikke grund til at betvivle.

Jeg beder i øvrigt ankenævnet notere, at forsikringsselskabet ikke har angivet anmeldelse mod min klient om falsk anmeldelse, hvilket man på den ene side godt kan se fornuften i ikke at gøre, henset til det foreliggende bilagsmateriale, men hvilket dog på den anden side synes uforeneligt med forsikringsselskabets stillingtagen, efter hvilken der fuldstændig afvises dækning for så vidt angår arm- og halskæde."

Heroverfor har selskabet i brev af 12/4 2010 til nævnet bl.a. bemærket:

"Efter vores opfattelse udgør de fremsendte fotos fortsat ikke tilstrækkelig sandsynliggørelse for klagers krav for de anmeldte smykker. Fotos dokumenterer hverken at klager er ejer af det pågældende smykke, ej heller at et eventuelt ejerskab er retmæssigt, dvs. at smykket har en lovlig oprindelse, og der ikke kan være tale om fx hælervarer. Fotos sandsynliggør heller ikke en genstands værdi eller ægthed. Vi undrer os fortsat over, at klager oprindeligt oplyste, at han ikke havde nogen fotos af de stjålne smykker.

Klager har ikke været i stand til at fremvise hverken købskvittering eller certifikat for de meget dyre smykker, ligesom han heller ikke har kunnet dokumentere pengestrømmen i forbindelse med købet af guldet eller betalingen i forretningen B.. Endelig er klager heller ikke i besiddelse af dokumentation fra Skat på indbetalt moms ved indrejse med guldet til Danmark.
…
Anmeldelse af klager til politiet
Klagers advokat er af den opfattelse, at når Topdanmark har afvist at betale erstatning for de anmeldte smykker under henvisning til tidligere nævnte grunde, burde vi også have anmeldt klager til politiet.

Vi kan i den forbindelse oplyse, at vi i sager med mistanke om forsikringssvindel altid foretager en konkret vurdering af, om der skal ske politianmeldelse. Vurderingen foretages på bag-

grund af de samlede omstændigheder og beviser i den enkelte sag. Der gælder en anden og tungere bevisbyrde i en strafferetlig sag end i en civilretlig sag. Vi er ikke forpligtet til at politianmelde en kunde, heller ikke i tilfælde af at vi har afvist dækning på grund af manglende dokumentation/sandsynliggørelse for besiddelse og/eller lovlig oprindelse. I denne sag har vi vurderet, at det ikke er relevant at politianmelde klager. Derimod er vi forpligtet til at tage stilling til, om klager har dokumenteret eller sandsynliggjort det fremsatte erstatningskrav."

Nævnet har gennemset de i sagen fremlagte fotos.

Nævnet udtaler:

Efter sin gennemgang af sagen finder nævnet, at den foreliggende tvist ikke kan afgøres uden en egentlig bevisførelse vedrørende sagens faktiske omstændigheder. En sådan bevisførelse kan ikke ske for nævnet, men bør i givet fald ske ved domstolene.

I medfør af § 4, stk. 1, i nævnets vedtægter må nævnet derfor afstå fra at viderebehandle sagen.

b e s t e m m e s :

Nævnet kan ikke afgøre sagen.

Poul Sørensen